

FTM-Mission

EVANGELIUM ÄR FRÄLSNING TILL MÄNNISKOR

Guds frid,

Tranås den 10 september 2012

Idetta nyhetsbrev vill jag försöka sammanfatta några av intrycken från resan till Rumänien och Moldavien. Värmen från resan sitter fortfarande kvar i kroppen. Det är en värme som kommer både från alla de vänner man möter, men också från en otrolig värme rent vädermässigt. Konstrasten var påfallande stor när vi steg ut ur ankomsthallen i Göteborg. Vi reste från en nästan 40 gradig värme till knappa 16 grader och duggregn. Mina tankar finns fortfarande kvar hos många av de vänner vi mött under resan, intrycken är många och det är en aning svårt att välja. Men jag vill i detta nyhetsbrev teckna huvudstråken av det vi upplevt och fått bli vittnen till under resan.

Men innan jag delar upplevelserna från resan vill jag å missionens vägnar tacka er alla för ert trofasta stöd. Det är fantastiskt att se hur Gud välsignar detta arbete. Hur Gud genom åren varit trofast. Vi ser att behoven är stora och önskar att vi kunde uppfylla vart och ett, men så är det inte alltid. Men vi tror och hoppas att vi i vår strävan att hjälpa fattar rätta och riktiga beslut. Vår önskan är att efter bästa förmåga och med Herrens hjälp vara goda förvaltare av det som Gud anförtror. Än en gång tack för ditt engagemang i förbön och gåvor. Här nedan följer huvudstråken i resan.

Några dagar i Rumänien

Resan tog sin början i Rumänien. Under några dagar besökte vi de projekt som FTM-Mission regelbundet stödjer. Viktiga möten där vi ser hur Gud gör både små och stora underverk varje dag. På Caminul Felix händer det alltid saker av intresse. Då vi besökte Rumänien under 20-årsfirandet i maj gav vi, som en av flera andra organisationer, ekonomiska medel till uppförandet av ett mindre hus med tre lägenheter. Huset byggs på mark som finns i anslutning till farnen. Sammanlagt kommer det, då projektet är färdigt, finnas inte mindre än ett 80-tal små hus. Det vi gav pengar till är ett hus med tre små lägenheter i, där ungdomar som växer upp på Caminul Felix kommer kunna bo. På samma sätt fungerar också de andra husen. Unga människor som växer upp på Caminul Felix, men som saknar möjlighet att finansiera banklån, kan nu skaffa sig ett eget boende. Husen kommer också erbjudas de makar som under många år vikt sitt liv som föräldrar till Rumäniens före detta gatubarn. Makar som avstått en egen karriär för att helt ägna sig åt dessa barn. En fantastisk tanke som visar vilken omsorg det finns för de som tagit kallelsen att under så många år lägga sitt eget åt sidan för att älska, fostra och bygga upp dessa unga människors liv. Vi vill också rikta ett tack

till dig Lars Nyström som fanns på plats på Caminul Felix för att under någon dryg vecka arbeta med detta byggprojekt. Det var roligt att träffas! Du gör en god insats som vi vet betyder mycket.

Vi gjorde också flera besök hemma hos familjen Butuc som bor i hus nr två. Goda och nära vänner som vi lärt känna genom åren. Denna gång var glädjen ännu större, då familjen fått välkomna fyra nya barn till sin familj. Det är fyra syskon alla under 7 år som för ett år sedan övergavs av sina biologiska föräldrar. De har nu fått möjlighet att skapa sig en ny framtid hos familjen Butuc. Det hade genom grannar till deras biologiska familj kommit till myndigheternas kännedom att barnen lämnats ensamma i familjens lilla hus. Först försvann pappan i familjen senare försvann också mamma. Barnen lämnades då helt ensamma och den äldsta flickan fick då ansvara för sina tre yngre syskon. En mycket tragisk familjesituation, men som nu fått ett lyckligt slut. Barnen mår idag bra och har funnit sig väl tillrätta i sin nya familj. Caminul Felix gör ett strålande arbete för de mest utsatta; barnen. De behöver vårt stöd för att barn som dessa inte skall fara illa. Tack för det stöd som just du ger på detta område. Gud skall rikligen välsigna!

Östeuropeiska Bibelskolan

Vi besökte också bibelskolan. Jag hade bestämt möte med en tidigare elev, en tjej vid namn Julia, som vi haft i åtanke för det Internetradioprojekt som vi arbetar med. Under en tid har vi känt att vi inte riktigt nått de uppsatta målen för detta pionjärbete. Julia kommer tillsammans med Adrian, och skolans ledning, att arbeta fram ett ramverk för hur arbetet med radion skall se ut. Julia kommer att i första hand arbeta med planering, men också en hel del praktiskt med att intervjua besökande lärare som kommer till skolan, arbeta utåtriktat mot samhället för att skapa en attraktiv radio som når ut i samhället. Projektet kommer att pågå under hösten för att sedan utvärderas. Slår det väl ut hoppas vi kunna permanenta detta projekt. Julia kommer precis som Adrian att stötta ekonomiskt från FTM-Mission genom bibelskolan. Det möte vi hade lovar gott för framtiden. Bed gärna för denna satsning att den faller väl ut. Vi vet sedan tidigare att denna typ av satsningar är viktiga, inte minst för den uppväxande generationen som spenderar mycket tid vid sina datorer. Att finnas med som en motvikt till den kommersiella radion och ett komplement till andra kristna radiostationer känns viktigt och betydelsefullt. Ur ett ekonomiskt perspektiv är denna satsning lite av ett trosprojekt, men vi upplever att satsningen är viktig för skolan och för den evangeliska

Här kommer delar av familjen Butuc. Vi är på väg till en populär restaurang för att äta hamburgare. Ifrån vänster syns Remos, Julia, Ivan som håller i Anas hand och hans tre äldre syskon. Längst till höger Alexandra.

kyrkan och för det rumänska samhället. Önskar du stötta den här satsningen ekonomiskt är du välkommen att höra av dig till oss.

Löftenas Barn

Det är fantastiskt att möta vännerna på Löftenas Barn. Vi ser hur många av dessa barn, som kommer från hopplöst fattiga och eländiga förhållanden, sakta vinner tillit till både människors omsorg och till Gud. Vi besökte också denna gång det statliga barnhem som organisationen nu ansvarar för. Sakta förbättras också levnadsvillkoren för dessa barn. Gud har verkligen gripigt in och gjort mirakler på denna plats. En plats som präglades av slagsmål och övergrepp, både mellan barnen själva och från personalen, förändras nu sakta till en bättre plats att växa upp på. En stor del av den gamla personalen har bytts ut, en del har självmant lämnat barnhemmet. Idag, även om det återstår oändligt mycket, ser vi att barnens liv sakta förändras till det bättre. Det är en utmaning av astronomiska mått, men visionen finns om en bättre framtid både för dessa barn och för de romska barn som kommer till dagcentrat. Det är verkligen sant, det som sker i dessa barn och ungas liv; att det som i världens ögon ingenting var, det upprättar Gud till någonting dyrbart och vackert. Med anledning av vårt besök på Löftenas Barn har det framkommit akuta behov som vi känner angeläget att lyfta fram denna månad. Du kan läsa mer om detta längre fram i brevet. Tack för ditt stöd.

Moldavien

Under måndagen fortsatte resan till Moldavien och till församlingen i Glodeni. Vi möttes på flygplatsen av Igor och Svetlana och min tolk. Denna gång var det en ny tolk vid namn Marika. Hon är 31 år och arbetar för en annan kristen organisation verksam i Moldavien. Hon hade nu möjlighet att under några dagar följa med oss. Hon har för övrigt bott i Glodeni några år. Marika hade med sig en ung pojke vid namn Sasha, ett före detta gatubarn som föddes i och har vuxit upp i Transnistrien, men som flytt från sina föräldrar som i onyktert tillstånd misshandlade honom svårt. Han flydde då till Chisinau där han under en tid levde som gatubarn men utsatts även där av övergrepp av olika slag. Han bor idag tillsammans med sin nya "mamma". Hans levnadsöde berörde mig djupt. Kanske får vi anledning att återkomma till Sasha i kommande brev.

Vice landshövdingen

Dagen efter att vi anlänt till Glodeni hörde åter igen vice landshövdingen Theodor av sig till Igor. Han ville träffa oss och framföra ännu ett tack för den hjälp vi förmedlar via församlingen. Han sa att staden Glodeni är mycket tacksam för den hjälp som vi ger till de allra fattigaste innevärdarna i staden. Med tacksamhet tar vi emot denna hälsning som vi förmedlar vidare till dig som läser brevet. Kontakten med Theodor kan vara oerhört betydelsefull inför framtiden. Gud har på ett märkligt sätt lett oss i kontakt med olika nyckelpersoner som kan komma att

betyda mer än vi kanske anar idag. Under besöket ordnade också Theodor ett möte med stadens lilla lokala TV-station. Han tyckte att innevånarna i Glodeni behöver få en större kunskap om vad församlingen gör för de allra fattigaste innevånarna. Detta är ett oerhört erkännande för det arbete makarna Lazar utför. Den ingång de fått bland innevånarna i staden har redan fått positivt gensvar. Låt mig få ta ett exempel. I en av stadens skolor undervisade förut den ortodoxe prästen i ämnet religionskunskap. Men det gör han inte längre. Idag är det Igor som ansvarar för denna undervisning. Det stora flertalet av skolans barn har nämligen varit med på det sommarläger som arrangeras av Igor och församlingen och som FTM-Mission bekostat. En av skolans lärare började tala illa om församlingen och det arbete de gör bland barnen. När rektorn frågade barnen varför de inte vill ha den ortodoxe prästen, menade de att Igor var en mycket bättre förebild. Men detta höll inte läraren med om utan började sprida osanna rykten om församlingen. Men då rektorn konfronterade läraren om dessa osanna rykten, påstod denne att det var barnen som spridit dessa. Men då rektorn frågade barnen, sa alla barnen unisont att de inte hade spridit dessa rykten utan att det var deras lärare. Barnen tog parti för Igor och för församlingen. Detta resulterade i att läraren fick sparken och den ortodoxe prästen förlorade undervisning i religion. Herrens vägar är outgrundliga!

Vad vi nu får uppleva är hur Gud berör ett helt samhälle. Hur Gud öppnar dörrar till makthavare och beslutsfattare. Hur Gud genom olika personer ger oss favör inför människor! Gud berör människors liv på de mest oväntade sätt. Personligen tror jag det är en tidsfråga innan Igor får välkomna många fler människor in i församlingen och i Guds rike.

Den gråtande reportern

Påföljande dag hade vi stämt möte med en reporter för att genomföra intervjun. Både jag själv och Igor skulle intervjuas. Efter en del inledande frågor och planering var det dags att spela in. Vi ställde oss på torget i Glodeni. Reportern en ung tjej, kanske dryga 20 år, började ställa frågor. Efter bara tre frågor, vilket förvånade mig då hon förberett betydligt fler, bytte Igor och jag plats varvid intervjun fortsatte. Efter att ha ställt de första frågorna till Igor, tvingades intervjuaren ta en paus eftersom hon föll i tårar, berörd av det hon fått lyssna till. Efter att hon

Igor intervjuas av TV-Prim som är den lilla lokala TV-stationen i Glodeni.

ursäktat sig, berättade hon sedan för Igor att hon aldrig hört talas om att någon förmedlat en sådan hjälp. Än mindre att den möjliggjordes av människor från ett land långt bort. Hon hade berörts av det hon fått lyssna till, varför hon inte kunde hålla sina tårar tillbaka. Gud berör människor på ett sätt vi minst anar. Gud öppnar dörrar där vi minst av allt förväntar oss det. Efter att vi var färdiga kom ytterligare representanter för stationen fram till oss. Normalt brukar de ta betalt för dessa reportage, men nu berättade de att det var en förmån för dem att för göra detta. De skulle också göra ett reklamslag i radion som berättade om församlingens verksamhet. Också det helt gratis! Låt mig få berätta ännu ett exempel på hur Gud berör människors liv.

Slavic och Elvia och Jörgen Lindberg.

Slavic och Elvira

Under våra dagar i Glodeni hade jag bestämt möte med Elvira och Slavic, de makar som har två döttrar som har fel på sina ögon. Vi träffades över en bit mat och samtalande om döttrarna och om det fanns någonting vi kunde göra för familjen och för flickorna. Dock lät de hälsa att man redan gjort vad man kan för flickorna. Det visade sig att båda flickorna har en genetisk skada som innebär att ögat bara kan öppna sig till hälften. Men genom plastikkirurgi har man till någon del kunnat underlätta för flickorna. Man tackade för vår vilja att hjälpa dem. Nu förlöpte någon dag och då jag hade kontakt med kontoret här hemma visade det sig att vi fått ta emot en gåva ämnad för detta ändamål. Vi tog kontakt med familjen och bjöd över makarna till familjen Lazar för lite samkväm. Vi hade en trevlig stund i goda vänners lag. Mot slutet av kvällen tog jag tillfället att överlämna gåvan som var ämnad till familjen och framförallt deras döttrar. Efter att jag berättat bakgrunden till varför gåvan kommit oss till del, överlämnade jag det kuvert där pengarna fanns. Både Elvira och Slavic hade suttit stumma av förundran under en lång stund. Nu berättade Elvira att de aldrig hade fått ta emot någon hjälp, varken inom familjen eller från vänner. Efter en lång stund säger Elvira: - "Nu kommer det hjälp från oväntat håll. Från någon i ett land långt bort, någon som vi inte ens känner". Slavic hade suttit tyst under hela tiden men fick till slut fram ett tack. Jag lät dem veta att för mig personligen är denna gåva ett bevis för Guds omsorg och att han bryr sig om dem och älskar dem, att Guds kärlek är verklig. Vi avslutade kvällen genom att vi bad tillsammans. Påföljande dag stötte Igor

på Elvira i en mataffär. Hon berättade då att gåvan hade öppnat upp för ett långt samtal makarna emellan och att hon själv legat länge i sin säng utan att kunna sova. Hela upplevelsen hade varit omtumlande för dem. Vilket vittnesbörd om Guds omsorg. Även om vi ingenting kan veta, kan denna gåva få betyda en förvandling i deras liv. Guds möjligheter är oändliga, det skulle inte förvåna mig om gåvan är början till upprättelse och till frälsning och en ingång i församlingen. Bed gärna för familjen och ett stort tack till dig som gav gåvan.

Församlingen och dop

En av anledningarna till resan var att församlingen planerat för dop. Igor hade uttryckt en önskan att jag skulle finnas med och så blev det. Det blev en glädjens dag, denna fredag. En dag som var oerhört vacker. Det var varmt ute med en stilla bris. Kvällen kom och platsen utanför kyrkan hade gjorts om till ett kyrkorum. På andra sidan vägen, mitt emot kyrkan, finns en stor park. Vi kunde se att det samlats många nyfikna människor där som på avstånd följde det som hände. Församlingen gästades av en sånggrupp från Chisinau, tillresta vänner från grannförsamlingar fanns också på plats. Det fanns mycket förväntan i luften och glädjen över denna högtidsstund visste inga gränser. Först och främst tackar vi Gud för det vi fått uppleva, men vi vet också att detta är en frukt av det idoga arbete makarna Lazar gör genom sitt sociala och humanitära arbete. Ett arbete du som läser detta brev är delaktig i. Församlingen har nu 14 medlemmar, men fler står i kö i väntan på dop.

Bröd och matpaket

Också denna gång gjorde vi hembesök där vi delade ut matpaket och bröd. Sammanlagt är det, då man förändrat utdelningen något, 46 familjer som finns med i matprojektet. Under resans gång har församlingen via de sociala myndigheterna uppmärksammats på flera svåra fall. Familjer där nöden är mycket svår. Man har därför tvingats att tänka om hur man skall fördela matpaketen. Det är naturligtvis positivt att fler familjer får del av denna hjälp. Åter igen säger Igor att paketen och brödet räddat liv, det är ett faktum. Under vårt besök hann vi besöka 12 av dessa familjer, flera av dem hade jag inte tidigare besökt. Det är allt ifrån familjer med många barn till pensionärer och ensamstående. Många lider av mer eller mindre svåra och allvarliga sjukdomar, andra har krämpor av olika slag. Ett par av familjerna har barn som

är utvecklingsstörda. Samtliga får ingen eller mycket liten hjälp från myndigheterna.

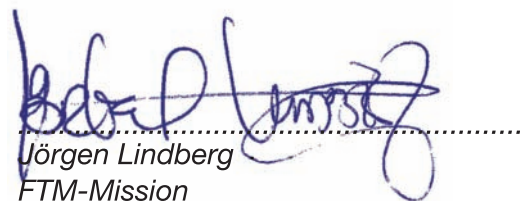
Månadens projekt

Denna månad vill vi rikta blickarna mot Löftenas Barn. Under vårt besök framkom det flera behov som är mer eller mindre akuta att lösa. Ett stort problem är deras fordon. Idag har man en större buss, men den är sliten och kräver omfattande underhåll. Dessutom har den färdskivare och kräver utbildad förare vilket ställer till problem. Detta är något man vill komma bort ifrån. Önskemålet är att kunna köpa in en begagnad men något nyare och mindre buss. Bussen är viktig för att kunna köra alla barnen till och från skolan. Man hämtar flera av barnen i sina hem, bussar dem till skolan, hämtar dem sedan och bussar dem till dagcentrat för att vid dagens slut köra dem hem. Om denna hjälp uteblir, innebär det att flertalet av dessa barn inte kommer fullfölja sin skolgång. Många föräldrar kan varken läsa eller skriva, varför Löftenas Barn hjälper barnen med deras skolgång och läxläsning. För att dessa barn skall få en bättre framtid, är den enda framkomliga vägen att ge dem utbildning. Lära dem läsa och skriva. Den enda framkomliga vägen ut ur fattigdom och elände. Därför är denna buss så viktig. Låt oss hjälpa Löftenas Barn med medel till ett nyare och bättre fordon så att dessa barn kan få fortsätta att gå i skolan. Blir det pengar över kommer dessa att användas till skolmaterial för barnen.

Avslutning

Vi avslutar detta brev i tacksamhet till Gud för det han förmår. Vi har under denna resa fått uppleva hur Gud gör det omöjliga möjligt. Hur han öppnar människors hjärtan, hur han berör människors innersta rum och hur Gud öppnar nya möjligheter. Gud är en gud som förmår göra långt mer än vi förmår tänka eller förstå. Än en gång tack för din villighet att stå med oss i arbetet. Dina förböner och din generositet betyder oerhört mycket. Jag vill tro att Gud har mycket mer att ge än det vi tills nu fått uppleva. Det är med en öppen hand vi kan ge men också få ta emot. En tillsluten hand förmår inte göra mycket. Generositet på alla livets områden och vi skall få uppleva hur Gud välsignar sitt folk. Med dessa rader avslutar vi september månads nyhetsbrev. Glöm inte att du är älskad av himmelens Gud som tagit sin tillflykt till vårt hjärta! På återhörande om en månad.

Tillsammans i Herrens tjänst

Jörgen Lindberg
FTM-Mission

Igor tillsammans med dopkandidaterna.